

Slovo ředitelky

Milí čtenáři,

na přelomu roku je zvykem ohlížet se a bilancovat, plánovat, rozhodovat. Pro nás učitele je takovým okamžikem navíc i přelom školních roků. Říkáme si, co se nám povedlo i nepovedlo, a plánujeme věci příští s očekáváním, jak nám ty děti přes prázdniny zase vyrostly.

Dobromysl vstupuje do svého 14. školního roku. Na přelomu druhého a třetího sedmiletí obvykle končí doba rychlého růstu a nastává zklidnění a vnitřní vývoj. My jsme letošním rokem naplnili původní představy zakladatelů. Vybudovali jsme jednotnou školu od první třídy do maturity a první maturanty jsme úspěšně propustili do dalšího života. Doufáme, že se k nám budou rádi vracet.

Přichází otázka – co bude dál? Heslem třetího sedmiletí je „svět je pravdivý“. Mladý člověk hledá své vzory a porovnává ideály s životy skutečných lidí. Buduje si svůj systém hodnot a rozhlíží se po okolním světě. Co bude úkolem pro naši mladou školu? Budeme hledat rovnováhu mezi Luciferem a Ahrimanem, svobodou a strukturou, tvořením a dodržováním pravidel. Budeme hledat svoji vlastní identitu ve společenství ostatních waldorfských škol.

Moje osobní přání je dopracovat se k pěknému logu, které naši školu bude vystihovat. Když jsme před lety začali jako naši značku používat snítku dobromysli, byl to vtípek, který nás nakonec provází už deset let. A každý rok při vyrábění mikin pro deváčky si říkáme: „už by to chtělo nové logo“. Kdybyste měli nápad, čas a chuť zapojit se do hledání výstižných křivek, sledujte zprávy ze školy a ve vhodnou chvíli se do věci vložte. Budu se těšit na tvůrčí proces.

Přeji nám všem rok plný inspirace, hravosti a uskutečněných plánů.

Sylvie Kubová

První den první třídy

Vážení čtenáři Zpravodaje, rodiče a přátelé školy Dobromysl,

jmenuji se Tereza Tušlová a je mi velkým potěšením, že vás mohu jako nová třídní učitelka první třídy pozdravit na stránkách tohoto občasníku. Do Dobromysli mě přivedla touha propojit pedagogiku s tvořivostí a respektujícím přístupem. V červnu jsem úspěšně dokončila magisterské studium učitelství výtvarné výchovy na Západočeské univerzitě a mám za sebou i studium grafického designu. Dlouhodobě se věnuji práci s dětmi, ať už na tvořivých kurzech v DDM Nýřany, nebo při vedení letních příměstských táborů. Zdejší prostředí mě oslovilo právě tím, kolik prostoru věnuje kreativité a celostnímu rozvoji dětí.

V naší první třídě letos přivítáme celkem 19 dětí. Během prvních měsíců nás čeká především postupné a klidné sžívání se se školním rytmem. Budeme se učit fungovat jako jedna velká třídní rodina, objevovat kouzlo prvních písmenek a cí-

sel a zvykat si na nová pravidla, která nám všem zajistí bezpečné prostředí pro objevování světa.

Při této cestě mi bude obrovskou oporou naše paní asistentka Darina Mulačová. Je to maminka dvou už velkých dětí a profesí učitelka angličtiny, která je momentálně na odpočinku, respektive, jak sama s úsměvem říká, „na zkušené jinde“.

S dětmi a rodiči jsme už dokonce stihli zažít první společné chvíle během svatojánské slavnosti. Děti si prošly stezkou odvahy, zaposlouchaly se do pohádky o alabastrové ručičce a rodiče jim upletli krásné věnečky z lučního kvítí. Kouzelná atmosféra tohoto setkání mi potvrdila, že se v září sejdeme ve skvělém složení.

Moc se těším na všechny další společné zážitky a na cestu, která nás s prvňáčky čeká.

Tereza Tušlová

Spolek Waldorf Plzeň: rodiče jako součást školy

Waldorfská škola není jen místem, kam děti přicházejí za učením. Je živým společenstvím dětí, učitelů a rodičů. Právě rodiče prostřednictvím Spolku Waldorf Plzeň pomáhají toto společenství utvářet a pečovat o jeho budoucnost.

Spolek vznikl ještě před oficiálním otevřením školy a jeho členové stáli u jejího založení. Dodnes je jedním ze zakladatelů školy a prostřednictvím zástupců se podílí na důležitých rozhodnutích. Významnou rolí spolku je přinášet do školy pohled rodičů – otevřenou a konstruktivní zpětnou vazbu, která pomáhá škole růst.

Spolek podporuje vzdělávání, školní slavnosti, zvelebování prostředí i kulturní život. Organizuje semináře a workshopy, spolupracuje s dalšími waldorfskými spolky z republiky a vytváří příležitosti k setkávání rodičů.

Nové rodiče srdečně zveme k zapojení podle jejich možností, času a zájmů. Vítejte pomoc při slavnostech, přípravu školního plesu, spolupráci na Zpravodaji, studium textů Rudolfa Steinera i nápady.

Kde je pomoc právě teď nejvíce potřeba? Hledáme nové členy výboru, který

čeká v únoru 2027 generační obměna. Potřebujeme člověka pro digitalizaci spolku, správu webu a rozesílek, koordinaci Svatojánské slavnosti a příspěvků do Zpravodaje. Do budoucna hledáme rodiče, kteří budou mít zájem kandidovat do školské rady.

Každý rodič může přispět tím, co umí a co je mu blízké. Srdečně zveme na zájmové setkání v pondělí 14. 9. od 17h ve 3. patře školy (jazyková učebna).

*Jarmila Půbalová, Spolek rodičů
Waldorf Plzeň, vybor@waldorfpizen.cz*

Knihomilská setkávání nad knížkami

Od školního roku 2023-2024 se pravidelně jednou za dva měsíce „pravidelně nepravidelně“ konají pod záštitou Školní knihovny Waldorfské školy Dobromysl Knihomilská setkání. Jsou otevřena všem, kdo mají rádi knihy, chtějí objevovat nové čtenářské světy a sdílet své zážitky s ostatními.

Pro jednotlivá setkání je vybíráno společné téma, k němuž může každý přistoupit po svém. Jednou účastníky zavede k poezii, jindy k beletrii, životopisu nebo populárně-naučné literatuře. Rozmanitost pohledů a knižních tipů je jedním z hlavních přínosů společných rozhovorů. Účastníci si často odnášejí inspiraci ke knížkám, po nichž by sami možná nikdy nesáhli.

V knihomilském kruhu se potkávají čtenáři různých profesí, zkušeností a zájmů, včetně majitelky nezávislého knihkupectví Mezi řádky nebo odbornice na waldorfskou a antroposofickou tematiku.

Dvakrát ročně účastníci vybírají také jednu knihu ke společnému čtení a následné diskusi. Mezi takové tituly patřila například novela *Takové malíčkosti* irské spisovatelky Claire Keeganové a na září se chystá román *Do tmy* Anny Bolavé.

Stejně pestrá jako výběr knih jsou i místa setkávání. Někdy se knihomilové scházejí ve škole, jindy nad knížkami a šálkem kávy v některé z příjemných plzeňských kaváren. Knihy jsou důležitým podnětem k rozho-

voru, ale setkání mají také výrazný lidský rozměr. Vytvářejí prostor pro vzájemné poznávání, sdílení zkušeností a vznik nových přátelství. Místo i téma se mohou měnit,

podstatné však zůstává: otevřená a přátelská atmosféra, radost ze společně stráveného času a knihy, které lidi spojují.

Silvie Payen

KNIHOMILSKÉ SETKÁNÍ 18. září od 16:30

ve školní knihovně Waldorfské školy Dobromysl

***Máte rádi knihy a chcete si o čtení povídat s ostatními?
Přijďte na neformální setkání všech knihomilů, čtenářů
i čtenářek.***

Společná kniha:
Anna Bolavá – *Do tmy*

Téma setkání:
**Letní čtenářská výzva
„Kniha jako společník na cesty”**

Přineste si své čtenářské zážitky, tipy na knihy i vzpomínky na příběhy, které vás provázely letošním létem. Společnou knihu můžete přečíst, ale není to podmínkou účasti.

Těšíme se na společné povídání nad knížkami!

Silvie Payen

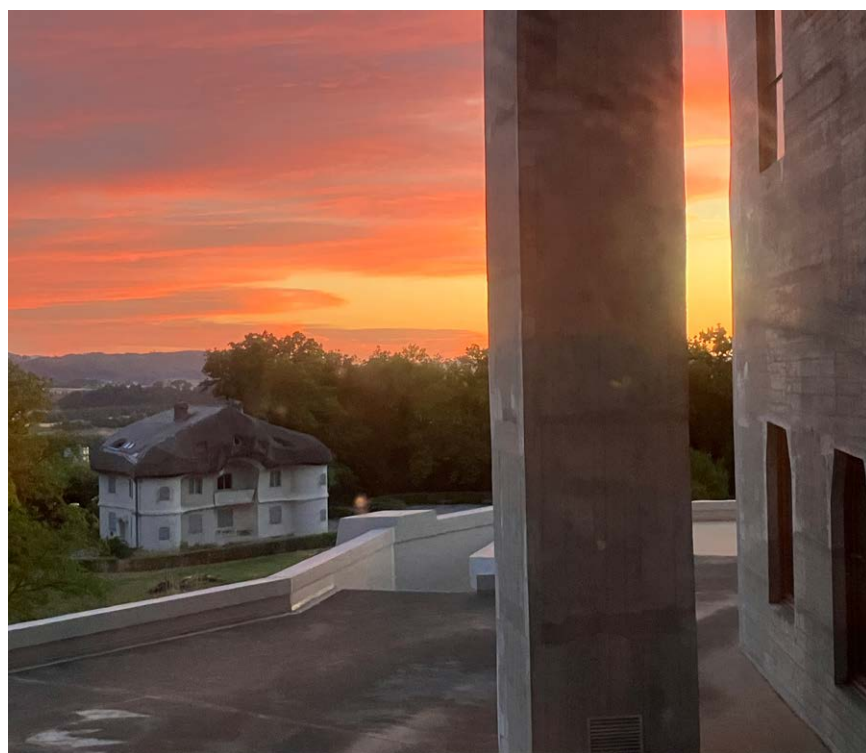
Výprava do Goetheana za Faustem i eurytmií

V rámci Letní eurytmické osvěžovny se někteří členové naší studijní skupiny anthroposofické pobočky Parsifal (včetně dvou absolventek Waldorfské základní školy Dobromysl) vydali do švýcarského Dornachu, kde nás čekal zajímavý program. Společně jsme měli možnost zažít jedinečné třídní představení Fausta v kombinaci klasického divadla, eurytmie, hudby a sborového přednesu. Před samotným vystoupením jsme se v několika dnech zabývali eurytmií

a přednáškami ke Goetheanu a k celoživotnímu (stále aktuálnímu) dílu Goetha-k Faustovi, který je obrazem životní cesty moderního člověka. Poznali jsme tak významné osobnosti spojené se samotným centrem antroposofie a autentické prostředí, které Rudolf Steiner nechal zbudovat za účelem nového umění produhovňující smyslový svět. Pokud nevíte, co si představit pod stylem duchovně oživeného funkcionalismu či sousoším Reprezentanta lidství, tak

neváhejte Goetheanum navštívit. Rozhodně stojí za to poznat jeho dramatickou historii a zažít atmosféru tohoto novodobého mysterijního místa na vlastní kůži. Fyzicky největší úlevu přinesla v horkých dnech večerní koupel v řece či osvěžení nohou pod flow formami poblíž Goetheana. Jsme vděčné, že jsme zde mohly skoro týden pobýt, a těšíme se na březnové představení Parsifal...

Martina Dobrá a Jana Žižkovská

Stará a nová mysteria

Mysteria bývala místa, kde bohové komunikovali s lidmi. Ve starších, orientálních, sami sestupovali dolů, v novějších, např. řeckých, museli speciálně vyškolení lidé - zasvěcenci - vystupovat vzhůru k bohům a nechat je promlouvat skrze sebe. Mysterijní moudrost odtud pak plynula do obecné kultury a byla základem starých civilizací, které tak obdivujeme.

V osudu světa bylo, že mysteria zmlkla a člověk byl na čas ponechán své vlastní svobodné vůli. Aby lidstvo ve své svobodné, ale od božské moudrosti izolované kultuře nezdegenerova-

lo, nebo nezničilo samo sebe, je třeba, aby vznikala mysteria nová. Takovými mohou potenciálně být místa, kde lidé čerpají inspiraci z athroposofické duchovní vědy jako např. Waldorfské školy, Camphillské komunity, biodynamické farmy, athroposofické kliniky atd.

Návštěva starých a nových mystérií bylo posláním mé pouti proti proudu času od Chorvatska (Kraljevec), Bosnu a Hercegovinu (Meždugorje), přes Rakousko (Neudörf, Vídeň, Herzberg), Itálii (Bolzano, Trident, Benátky, Florencie, Bologna, Assisi, Řím, Neapol, Palermo)

až po Řecko (Atény, Eleusis, Delfy, Samothrace) a nakonec Turecko (Efes). Navštívil jsem osm waldorfských škol a komunit pro lidi s postižením. Někde jsem i učil, neboť se potvrdilo, že Eurytmie je všelidská řeč překonávající omezenost různých národních jazyků.

Stará mysteria leží materiálně v troskách, ale jejich duch nezahynul. Chce nově ožít skrze nás. Kéž to lidé vidí, slyší a chápou.

Vladimír Havrda

Eurytmie pod pyramidami

Když škola popřeje učitelé „odchod na zasloužený odpočinek“, ale jemu se ještě vůbec odpočívat nechce, může se třeba vydat do světa. Na cestě za starými i novými mysterii už prošel Chorvatsko, Bosnu a Hercegovinu, Rakousko, Itálii, Řecko a Turecko. Další krok proti proudu času teď vede do tajuplného Egypta. Koupit levnou letenku někam do země, baťoh na záda a pak už se přesouvat místní dopravou, jak to jen jde – vlakem, busem, lodí, lanovkou, metrem, stopem, taxíkem, drožkou, tuk-tukem, na koni, velbloudu anebo taky pěšky. Vyjde to levněji než s cestovkou. Lacné ubytování v hostelu a něco k snědku se také všdycky najde. Překvapivě takové putování cizinou může přijít méně drahé než zůstat doma v nelaciných Čechách. Po přistání v Luxoru se člověk rázem ocitne v úplně jiném světě. Starobylé Théby bývaly střediskem velkolepé civilizace. Po třech až pěti tisíci

letech se tu dochovalo úžasné množství ohromujících památek. Božsky vznešený starověk se tady podivuhodně snoubí s horečným ruchem moderního života. Okamžitě jste konfrontováni s odlišnou mentalitou. Lidé tu myslí, cítí i jednájí úplně jinak, než jsme zvyklí v Evropě. Egypťané jsou zdvořilí, přátelští a úslužní, ale velmi brzy zjistíte, že každá pomoc, služba a laskavost vás bude něco – a ne málo – stát: bakšiš, tip nebo přemrštěná cena čehokoliv. Musíte se rychle naučit smlouvat, vyjednávat, odmítat či ignorovat nabídky, jinak tu se svými skromnými prostředky dlouho nepřežijete. V zemi mimořádné chudoby a jednoho z nejzaostalejších vzdělávacích systémů byste waldorfskou školu určitě nečekali. Ale zázraky se dějí, a tak jsou tu hned dvě. Jedna v Luxoru, „náhodně“ se objevivší deset minut chůze od mého ubytování, druhá na sever od megapole Káhiry, v lůně podivuhodné komunity

Sekem, která proměnila dříve neplodnou poušť v kvetoucí zahradu a sociální chaos a zoufalství v harmonické a smysluplné lidské společenství. Obě místa sice vznikla díky odborné a finanční pomoci z Evropy, ale talentovaní Egypťané se západnímu (anthroposofickému) know-how rychle naučili a přijali ho zasvě, jako by jim bylo vlastní odjakživa. To platí též pro Eurytmii, jejíž vůbec první hodinu absolvovali (se mnou) luxorstí šestáci s přirozenou grácií a přijali ji s povděkem. Naproti tomu v sekemské škole s asi 400 žáky Eurytmii znají, mají a váží si jí tam natolik, že pro ni vybudovali tři překrásné eurytmické sály, v nichž vyučují tři učitelé Eurytmie. Tam mi zase bylo umožněno pobýt a vést hodinu s vděčnými žáky ze speciální školy. Příští výprava bude směřovat do bájně Kolchýdy, hledat tam s argonauty zlaté rouno. Hádejte, kde to je?

Vladimír Havrda

V egyptské WŠ jsem se sešel čirou „náhodou“ s českou rodinkou z WŠ Jinonice. Pravděpodobnost asi tak 1:1 000 000

Návštěva z Waldorfské školy v Kišíněvu na našem lyceu

Loňská desátá třída s učitelkou Julií Ridley během roku pracovala na online psaní příběhů se zahraničními školami v rámci evropské online platformy eTwinning. Následoval týdenní pobyt skupiny studentek naší školy v Lucembursku, kde studenti v mezinárodních skupinkách příběhy převedli do formy stínového divadla.

V červnu nás pak navštívily dvě učitelky z jediné waldorfské školy v Moldávii, se kterými jsme se seznámili právě v rámci výše zmíněné spolupráce. Liliana a její kolegyně Maria navštívily několik tříd na lyceu s vyprávěním o Moldávii. Také se zúčastnily konference kolegia a naučily nás jejich lidový tanec.

Petra Marková

Wildniscamp páté třídy

V červnu strávila pátá třída týdenní pobyt v přírodě. Společně s partnerskou třídou z německé waldorfské školy prožili pět dní ve Wildniscamp am Falkenstein – v krásném prostředí uprostřed přírody Bavorského lesa. Čekaly je hry, objevování, společná práce i nová přátelství. Taková setká-

ní mají velký smysl – děti si přirozeně zkouší komunikaci v cizím jazyce, poznávají jinou kulturu a zjišťují, jak moc toho mají společného.

Velké poděkování patří Česko-německému fondu budoucnosti, který tuto akci finančně podpořil.

Petra Marková

Kontakty:

Andrea Kudrnovská, předseda Spolku rodičů, mail: vybor@waldorfpfzen.cz

Barbora Ottová, organizátor Zpravodaje, mail: zpravodaj.waldorf@seznam.cz